

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

# UZVARAS CELŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputatu padomes organs

Nr 111 (1062)

Otrdien, 1957. g. 17. septembrī

8. gads

## Gada plāns astonos ar pusi mēnešos

Apsveicami vienmērīgā un bu periods, jo ganības bri- straujā gaitā Staļina vīrdā nosauktā kolchoza slaucējas palielinā pienu ieguvi no saviem ganāmpulkiem. Šī gada aizvadītajos astoņos mēnešos te no govs iegūts 1721 kg pienu. Tas ir par 449 kg vairāk nekā tajā pat periodā pagājušajā gadā. Neapstrīdāmi Staļina vīrdā nosauktā kolchoza lopkopēs ienem otro vietu rajonā, tūlīt aiz kolchoza „Nākotne“.

Pagājušo ziemu, kad iesākās jaunais saimniecības gads, II brigades slaucēja Postolujāne Marija saņēma uzdevumu no savām 11 goviem izstaukt pa 2000 litru piena no katras. Šodien brigades labākā slaucēja savu uzdevumu jau izpildījusi. Slaucēja droši līdz gada beigām izstauks vēl ap 800—900 l pienu, jo pašreiz vēl iegūst no katras govs dienā pa 11—12 litru.

Kā tad strādā II brigades labākā slaucēja Postolujāne Marija?

Marijas dzīvē pirmajā vietā ir darbs. Viņa nekad neatstās savas govis, iekūmstās nebūs šķērpi apkoptas un labi pebarotas. Viņa no kūts uz mājām aiziet tikai tad, kad viss ir savā vietā un kārtībā.

Lopbarība šī gada 1 kvar- talā otrai brigadei bija la- ba. Tāpēc arī šīs brigades slaucējas šajā periodā izvirzījās pirmajā vietā kolcho- zā. Grūtības sagādāja ganī-

bu periods, jo ganības bri- straujā gaitā Staļina vīrdā nosauktā kolchoza slaucējas palielinā pienu ieguvi no saviem ganāmpulkiem. Šī gada aizvadītajos astoņos mēnešos te no govs iegūts 1721 kg pienu. Tas ir par 449 kg vairāk nekā tajā pat periodā pagājušajā gadā. Neapstrīdāmi Staļina vīrdā nosauktā kolchoza lopkopēs ienem otro vietu rajonā, tūlīt aiz kolchoza „Nākotne“.

Marijas Postolujānes pa- aiztiedzīgais darbs vainago- jas ne tikai ar labu pienu ieguvi. Šogad viņa saņēmu- si un saglabājusi tēlus no visām savām goviem, par ko arī saņēma premiju. Par saražoto pienu Marija no- pelnījusi vairāk kā 600 iz- strādes dienu un avansu sa- nēmusi pa 2,5 rubļiem un 1 kg graudu uz katru izstrā- des dienu. Regulara avansa izsniegšana stīmūlē krietnu darbu gan fermās, gan arī kolchoza laukos.

Kopā ar visa kolchoza lopkopjiem arī Marija Pos- tolujāne apņēmās ielikt sa- mu daļu sacensībā par to, lai tuvākajos gados panāktu ASV pienu, gaļas un sviesta ražošanā uz vienu ie- dzīvotāju.

Šodien jāapsveic viņa, vi- nes pūles un panākumi, jo savas saistības šogad Marija tālu pārsniegs un dos valstij un kolhozam daudz, daudz vairāk pienu kā pagājušajā gadā. Tā ir viņas apņemšanās un to viņa celi- ģi pilda un pildīs.

Rajona slaucējas, sekot pirmrindnieci Marijai Pos- tolujānei!

## Sēj ziemājus zaļajam konveijeram

Augstus piena izslaukumus pavasara mēnešos var iegūt tikai tur, kur govis nodrošinātas ar pietiekošu daudzumu zaļās papildbarības.

Lai nākošā gadā stāvokli lopkopībā krasī izmaiņu uz augšu, šogad, nobeidzot ziemāju sēju graudiem, iesējam 15 ha rudzu zaļbarībai. Nākošā gada maija beigās, jūnijsākumā mūsu kolchoza lopī būs nodrošināti ar zaļo papildbarību.

Pēc rudzu zelmeņa novākšanas zaļbarībai tajos pat laukos sēsim mistru, kuru varēs izmantot uz vasaras beigām.

Ar šādu zaļbarības lauku izmantošanu mēs vienā gadā iegūsim divas zaļās papildbarības ražas—ievērojamu zaļās masas daudzumu, kas neapšaubāmi labvēlīgi iespējams piena lopkopības attīstību kolchozā. A. Lazdāns, kolchoza „Draudzīgais maijs“ agronom

taču šogad arteja biedri nedomā pieļaut iepriekšējo gadu kļūdas un sevišķi uzmanīgi piegāja sēklu salīkšanai zārdos, kā arī ie- vešanai šķūņos.

Pašlaik jau linsēklas no vairāk kā 65 hektaru platī-

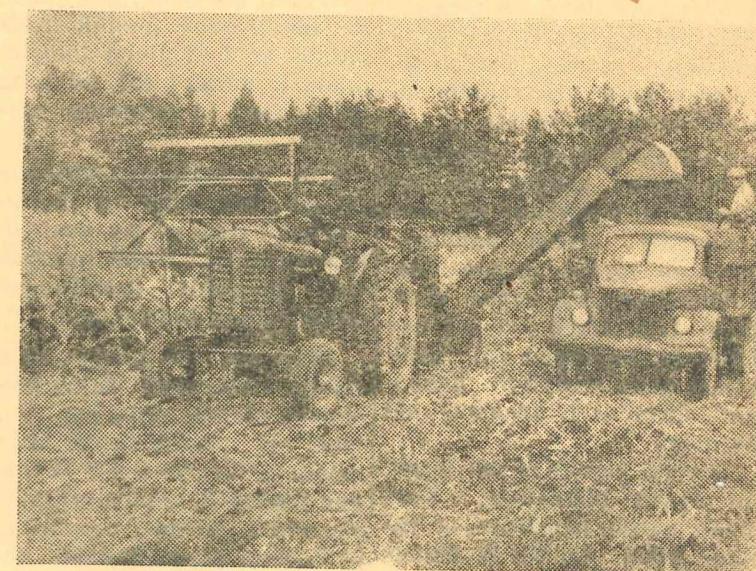
## Kukuruzas sējumus skābbarībai divkāršosim

Vairākus gadus mēs kolchozā „Nākotne“ audzējam kukuruzu. Pieredze rāda, ka, izvēloties piemērotus laukus augsnēs un izvietojuma ziņā, kukuruza aug labi.

Jau otru gadu mēs kolchozā iegūstam labas ražas. Šogad 11 ha platībā ieguvām apmēram pa 300 ent zaļās masas, kas deva iespēju sa- gatavot ap 330 tonnu labas skābbarības. Šis daudzums atļaus katrai slaucamai govi izbarot pa 3 tonnas. Kukuruza mūsu apstākļos dod visaugstāko zaļās masas ražu no hektara. Tāpēc tā arī jāaudzē skābbarības ieguvei.

Šogad kukuruza mums bi- ja izvietota vieglās smilts augsnēs gar mežmalām dienvidu pusē. Augsnēs reakejija atsevišķos gabaloši bija 7,6 un 5,5 PH. Kūtsmēšli pavasarī ie- arti pa 15—20 tonnām uz hektāra, bet 2,5 ha platībā tie- kai 8 tonnas uz ha fekaliju.

Pirms sēšanas augsnē ie- strādājām parasto mineralmēslu devu: 2,5 ent superfosfata un 2 ent kalija mēslu. Pirms sējas augsnē vairāk kārtēji kultivējām, lai iznī- cīnātu jau iepriekš uzdīgušas nezāles. Sējām ar parasto sējmašīnu platrindējā, nemot sēklu pa 100 kg uz ha. Pēc uzdīgšanas tūlīt ierdinājām un devām pirmo virsmēlojumu. Kopšanas gaitā kukuruza 3 reizes ierdinājām un vienu reizi izrāvējām, bet pie savlaicīgas pirmssējas augsnēs sagatavo-



šanas un pareizas sējumu kopšanas ravēšana var arī atkrist. Kopā virsmēlojumā devām 25 ent slāpekļa mēslu.

Caurmērā kukuruza patērē tikpat daudz mēslu, kā citas rušināmaugu kulturas, bet to iespējams izvietot tādās augsnēs, kur tāda kultura kā eukurbetes nekad tādu ražu nevarētu dot, kādu dod kukuruza.

Līdz šim bija joti aprūti- nāta kukuruzas novākšana un ieskābēšana, jo tā bija jāveic lielāko tiesu ar ro- kām. Ar kukuruzas novākšanās ievilkšanos aizkavējās arī ziemāju sēja, jo mūsu kolchoza apstākļos kukuruza jāsēj papuvēs.

Šogad uzsāka darbu Līvā-

nu MTS skābbarības kom- bainis, kas joti atvieglo no- vākšanas darbus. Ar kom- bainu šogad 11 ha kukuruzas novācām nepilnās 3 dienās, turpējot ar rokām būtu jāvāc vairāk kā nedēļu, pie tam no- darbinot dandz cilvēku un vilcejspēka. Mechanizēta ku- kuruzas novākšana dod mums iespēju uz priekšu palielināt kukuruzas sējumus.

Nākošā gadā mēs plānojam kolchozā sēt 20 ha kukuruzas un līdz ar to kukuruzas skābbarības devas 1 govi divkāršosim. Saprotams, no tā arī palielināsies piena iz- slaukumi.

Attēlā: kukuruzas novākšana kolchozā „Nākotne“.

V. Buceniece, kolchoza „Nākotne“ agronome

## Lai nākošgad izaugtu vēl bagātākas linu ražas

Mūsu kolchozs „Uzvara“ iepriekšējos gados joti ne- vērīgi izturējās pret linsēkli, kā rezultātā ik gadus trūka sēklas materiāla, ne- maz nerunājot par kontrak- tacejas plāna izpildi vai virs- plānu.

Taču šogad arteja biedri nedomā pieļaut iepriekšējo gadu kļūdas un sevišķi uzmanīgi piegāja sēklu salīkšanai zārdos, kā arī ie- vešanai šķūņos.

Pašlaik jau linsēklas no vairāk kā 65 hektaru platī-

bas ievestas šķūņos. Arteja linkopji, ievērojot Latvijas PSR Ministru padomes norā- dījumus, jau uzsākuši šo vērtīgo sēklu kulšanu.

Trešās kompleksās brig- ades linkopji jau linsēklas no- kūla no 13 hektaru platības, iegūstot vairāk kā 50 cent- neru augstvērtīgu sēklu. Iz- kuļot linsēklas no pārējās platības, šī brigāde izkuls vairāk kā 70 centneru linsēklu.

Bez šaubām, šī jau nav

nekāda rekordraža, tomēr, ievērojot to, ka vairākus ga-

dus no vietas arteli linsēklu raža bija 0,8—1,2 centneri no hektara, tad, izkuļot vairāk kā 3 centneru hektara, būs zināms sasniegums.

Lai vairāk ieinteresētu kol- chozniekus pie linsēklu kul- šanas, sēklu izvešanas, tāpat sēklu saslaucīšanas zārdu vietās, arteja valde nolēma izmaksāt 150 rubļu papild- apmaksā par katru izkulto un iztrīsto tonnu linsēklu.

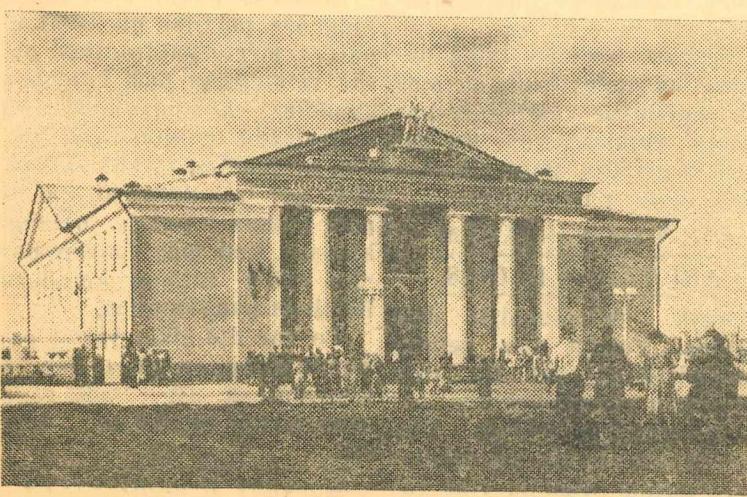
Linsēklu kulšana sekmīgi turpinās.

O. Smilga, kolchoza „Uzvara“ agronoms

## PĀRSKATS

par lauku darbu gaitu rajona kolchozoz uz š. g. 15. septembri (pēc plānu komisijas ziņām) procentos

N p/k	Kolchoza nosaukums	Noplauts graudi-augu	Izkulti graudi-augu	Iesējāj	N p/k	Kolchoza nosaukums	Noplauts graudi-augu	Izkulti graudi-augu	Iesējāj
1.	Cīpa	100	57	91	14.	Brīvais zemnieks	87	33	91
2.	Nākotne	100	40	100	15.	Draudzīgais maijs	86	69	103
3.	Ziedošā vārpa	100	40	58	16.	Gaisma	85	38	65
4.	Kajīpina v. n.	99	25	47	17.	Druva	81	72	92
5.	Oškalna v. n.	98	43	100	18.	Uzvara	80	64	94
6.	Sarkanais karogs	95	37	100	19.	Čapajeva v. n.	79	40	50
7.	Staļina v. n.	93	56	80	20.	Padomju Latvija	78	42	100
8.	Vorošilova v. n.	92	71	41	21.	Zelta vārpa	76	58	61
9.	1. Maijs	91	61	91	22.	Strauts	75	52	78
10.	Latgales zieds	91	64	48	23.	Lepīna v. n.	71	32	62
11.	Dzimtene	91	61	71	24.	Molotova v. n.	65	63	46
12.	Darba tauta	88	63	69	25.	Molodajagvardija	64	60	62
13.	Darbs	87	12	65					



Čeļabīnskas apgabals. Pirmās kieģeļu fabrikas strādnieku jau- nais kulturas nams Potanīja ciemā.

**Mums raksta****Trijās dienās no Līvāniem līdz Rožkalniem**

Mēs, visi kā viens esam ie- slēgušies socialistiskajā sacen- sībā par lopkopības produkcijas pašielināšanu, lai visdrīzāk laikā panāktu ASV šo pro- duktu ražošanā uz vienu ie- dzīvotāju.

Lai sekmīgi šo lielo uzde- vumu izpildītu, liela nozīme ir padomju presei, jo tā ir īsts organizators, propagan- dists un agitators, ar kura palīdzību mūsu partija un valdība uztur visciešākos sa- karus ar darbaaudīm.

Laikrakstu slejās darbarū- ki ik dienas smējas dažādas zīnāšanas, iepazīstas ar pirm- rindnieku darba paņemie- niem un metodēm, kas sa- snieguši augstus darba rādi- tajus. Lūk, tādēļ jau arī nav jābrīnās, ka tagad pat grūti atrast tādu sētu, kur neabo- nētu dažādus laikrakstus vai žurnalus.

Sevišķi gaidīts mums ir pa- šu rajona laikraksts, kurā sīkāk varam iepazīties ar ra- jona dzīvi, tādēļ, ik dienas arteja kolchoznieki, saņemot pastu, vairāk interesējas par to, kas rakstīts tieši šajā „mazajā avīzītē”, jo tur taču viss pazīstams, kolchozī, kolehozu pirmrindnieki un rūpniecības uzņēmumi.

Bet varbūt varat iedomāties, cik rūgti tam, kas šo laikrakstu bieži nesanem, jeb arī saņem neregulari, ar lielu nokavēšanos. Vai tiešām mēs varam uzskatīt par normalu tādu stāvokli, kad mīlu rajona laikraksts „Uzvaras Ceļš” Rož- kalnu ciema darbaudīs pamatojis prasa, lai arī Līvānu rajona preses apvienības darbinieki savus pienākumus pildītu tik pat kārtīgi un apzinīgi kā rožkalnieši, un lai nodrošina mums laikrakstu piegādi savlaicīgi un bez iztrūkumiem.

**Rožkalnu ciema kolchoznieki**

jo“ trīs dienas. Gluži dabīgi, ka viens otrs sirmgalvis, saņemot otrdienas, ceturtdie- nas un sestdienas laikrakstu „Cīpa”, izbrīnā nogroza savu sirmo galvu un nesaprot, kā- pēc reizē ar šo laikrakstu nevar saņemt arī rajona laikrakstu, kas arī iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās. Šādi gadījumi, kad mū- su rajona avīze pienāk Rož- kalnos ar 2–3 dienu nokavē- jumu, ir pārāk bieži, lai teiku- tu, ka tiem ir gadījuma rak- sturs.

Lūk, šis fakts neapstrīdāmi pierāda, cik tūlīgi un bezat- bildīgi Līvānu preses apvienības darbinieki pieiet laikrak- stu piegādes jautājumam mūsu rajona kolchoziem.

Jāatzīmē, ka ne jau tikai rajona laikraksti šajos kolchozos pienāk vēlu, bet joti bieži arī pazūd, tā arī laikraksta „Uzvaras Ceļš” № 105, kas iznāca 3. septembrī, kolchoznieki nemaz neredzēja, jo Zosēnu pasta nodaļai ne- piesūtīja vairāk kā 40 eksem- plāru šī laikraksta.

Gluži dabīgi rodas jautā- jums, kur tad paliek mūsu pa- sūtītie laikraksti?

Tāpat neciešams stāvoklis ar centralā laikraksta „Prav- da” un žurnala „Ogoņok” saņemšanu, kurus Zosēnu pasta nodaļā piesūta joti ne- regulari (3–4 numuri reizē), kā arī ar lieliem iztrūkumiem.

Rožkalnu ciema darbaudīs pamatojis prasa, lai arī Līvānu rajona preses apvienības darbinieki savus pienākumus pildītu tik pat kārtīgi un apzinīgi kā rožkalnieši, un lai nodrošina mums laikrakstu piegādi savlaicīgi un bez iztrūkumiem.

**PALĪCI OTRĀ VIETĀ****kolchoza talcinieku piezīmes****PA CEĻAM**

Smagā mašīna neciešami dauzījās ceļa grambās, klan- dzinot jau labi vien iznēsā- jušās atsperes. Grūti pat sa- runāties. Sēdam ieķerūšies bortos un risinām katrs savu domu. Pa lauku ceļiem braukts ne pirmo reizi un viena otra dzīļaka bedre izraisa drīzāk jautrību nekā sašutumu. Tas nav ceļš, kas sīkās nemanot vieš rūgtumu, iebraucot kolchoza „Strauts” teritorijā, bet gan pati apkārtne. Lau- kos tikpat kā neredz darba rosmi. Lekni linu stiebriņi liec savas pogālas, gaidot plūcē- jas, vējā ūpojas ne mazāk raženi labības lauki. Nav ru- sināta neviena vaga kartupeļu. Tāpēc mums, talciniekiem, kas braucām palīgi strautie- siem, krūtīs radās šis savā- dais rūgtums. Tāpēc arī ma- zāk ievērojām nokoptos lau- kus, bet vairāk acīs dūrās tieši nepadarītās. Cik vēlāk uzzinājām kolchoza kantori, tad tā vēl daudz. 36 hektari labības nenoplauti, 7 hekt- ariem linu, tik bieziem kā

Mēs saskatāmies. — Kā to var izturēt īsta zemkopja sirdsapziņa?

**PIRMIE IESPĀIDI****LIKA ŠO TO SAPRAST**

Sagaidīja kolchoza kantori mūs diezgan atturīgi, neskaitoties uz to, ka puiši mēs nebijām vis zemē metami (vismaz tā paši domājām). Jutā- mīties mazliet vīlušies par tā- du sagaidīšanu, bet tad ie- vērojām, ka par spīti pa- kantora logu ieplūdušajam rudēnīgās saules staru blākīm, tā veiksmīgi.

Brītiņu vēlāk solojām aiz kolchoza ogronomes b. Ziemeļes uz savu darba vietu. Kad aiz muguras palika savi kilometri četri, mūsu pavado- ne lauka vidū negaidīti ap- stājās un bez liekām runām parādīja ar roku uz tuvākām mājām un ar to pašu vē- zīni gandrīz uz pretējo pusī.

**Kurš ātrāk,****veiklāk,****tālāk**

Tuvojas Oktobra revolu- cijas 40. gadadiena. Skolēni šos lielos svētkus sagaida ar labām sekmēm mācībās un sabiedriskajā darbā, izveido skolās revolucionaro tradici- ju stūrīšus, kuros apkopo no- stāstus, dzejoļus, dīzesmas un daudz citu.

Bez tam skolēni sacentīsies rudens vieglatletikas sacensī- bās, kurās tiks noskaidroti labākie vieglatleti rajonā un rajona labākā skola vieglat- letikā. Šīs sacensības būs par godu Oktobra revolūcijas 40. gadadienai. Sacensības izve- dīs uz vietām skolās, bet 29. septembrī rajona mērogā Lī- vānu I. vidusskolas laukumā. Šīs sacensības piedalīsies 5.–7. klašu skolēni divās grupās: jaunākā grupa 12 un

13 gadu veci un vecākā gru- pa 14 un 15 gadu vecie. Jaunākajā grupā startē 4 zē- ni un 4 meitenes, vecākajā—5 zēni un 5 meitenes. Katrs dalībnieks var startēt tikai trīs disciplīnās.

Sacensību programā, kā zēniem tā meitenēm, jaunākajā grupā 60-metru skrē- jiens, augstlekšana, tāllekšana, granatas mešana. Vecākajā grupā 100 m skrējiens, kross 500 m, augstlekšana, granatas mešana.

Vērtēs individuāli un arī komandas. Individualās vietas noteiks pēc iegūtām vietām: I vieta 1 punkts II vieta 2 punkti utt.

Komandu vērtējumā ieskai- tīs divus labākos rezultatus. Komanda, kurai nav noteik-

tais dalībnieku skaits atsevi- skās disciplīnās, saņem soda punktus.

Mācību gada noslēgumā iz- vestās sacensības parādīja, ka skolēnu vidū aug jauna, cienīga maiņa vecajai spor- tistu paaudzei. Tā, piemēram, uzvarētāji 60 metru skrēje- nā vecākajā grupā: Ivanovs, Kosereva: granatas mešanā: Līcīte, Vilkuš; tāllekšanā: Ivanovs, Volkova; augstlekša- nā: Vandāns, Rītiņa un citi. Jādomā, ka rudens sacensī- bās rezultāti būs vēl labāki, jo vasarā skolēni labi atpū- tušies un trenējušies. Labas sekmes sacensībās, jaunie draugi!

**Dz. Švirkste,**  
LJKS Līvānu RK skolu dājas vadītāja

**Izdevīgs****ietaupījumu glabāšanas veids**

Padomju valstī krājkases dod darbalauđīm iespēju dro- ši, izdevīgi un ērti glabāt sa- vus brīvos naudas līdzekļus, tās veicina ietaupījumu uz- krāšanu.

Krājkases pieņem dažāda veida noguldījumus: noguldī- jumus līdz pieprasījumam (beztermiņa), termiņa, lai- mesta noguldījumus, noguldījumus ar nosacījumu un uz tekošā rēķina. Katram noguldījuma veidam ir savas īpat- nības, noguldītājam ir tiesī- bas izvēlēties to noguldīju- ma veidu, kas viņam izdevī- gāks.

Laimestu noguldījumi, kā to rāda viņu nosaukums, at- šķiras no citiem noguldījumu veidiem ar to, ka procentus par tiem neaprēķina, bet no- guldītāji ienākumus saņem laimestu veidu.

Noguldītājiem ir tiesības atvērt vienā vai vairākās krājkasēs neierobežotu lai-

mestu noguldījumu rēķinu skaitu. Noguldījuma vidējais atlikums pusgadā vienā rēķinā tomēr nedrīkst pārsniegt 10.000 rubļu.

Laimestu izlozes notiek di- vas reizes gadā: no 1. līdz 10. aprīlim un no 1. līdz 10. oktobrim. Katrā izlozē uz 1000 laimestu noguldījumu rēķinu numuriem paredzēti 25 lai- mesti: viens laimests 200 procentu apmērā no noguldījuma vidējā atlīkuma pē- dējā pusgadā, kas atrodas laimējušajā rēķinā, 2 lai- mesti 100 procentu apmērā katrs, divi laimesti 50 procentu apmērā un 20 laimestu 25 procentu apmērā no vidējā noguldījuma atlīkuma pē- dējā pusgadā. Piemēram, ja laimestu noguldījuma rēķinā Nr 24 vidējais noguldītājiem atlīkums pēdējā pusgadā ir 4.000 rubļu un minētais rē- kīns izlozē laimējīs 200 pro- centu — tad noguldījumam

krājkase pieskaitīs 8.000 rubļu. Rezultātā noguldījuma atlīkums rēķinā № 24 būs 12.000 rubļu.

Laimestu noguldījumus Lī- vānu rajonā pieņem Centra- lā krājkase Līvānos, kā arī krājkases agenturas Rudzē- tos, Vanagos, Jersikā, Rož- pē, Gavārtinē un Rauniešos.

Noguldījumu drošība un noguldītāju tiesības mūsu valstī garantētas ar likumu. Noguldītāju naudu krājkasēs, katrs var būt pārliecīgās, ka pēc pirmā pieprasījuma tā tiks izsniegtā atpakaļ. Visas ziņas par noguldītājiem un noguldītājiem sumām krājkasēs tur slepenībā.

Pilsopi, izmantojet intere- santo un izdevīgo noguldīju- mu veidu, atveriet sev krā- jkasēs laimestu noguldījumu rēķinus.

**E. Goba,**  
rajona krājkases vadītāja

— Tie tur ir „Vilkāji”, un tajās mājās variet apmesties, bet darbā jāiet uz to pusī. Uz redzēšanos... Ar to mēs skaitāmies „nokārtoti”. Viņa pati, lūk, uz tām mājām iet nevarot, jo ar saimnieci esot „ragos”.

— Kāda sīkumainība un cik smagi iespaido kā talcinieku, tā arī pašu kolchoznieku darbu. Par to mēs papildus pār- liecinājāmies vēlāk. Ja jau vadošajiem kolchoza darbiniekiem un jo sevišķi agrono- mei kaut kādas personīgas attieksmes traucē veikt savu pienākumu, tad par neveik- smēm darbā nav ko brīnīties.

**DZĪVOJĀM**  
**KĀ ROBINSONI**

Bijām dzirdējuši, ka kolchozos parasti visus darbus organizē brigadieris, bet te bija otrādi. Brigadieri vis- pirms uzmeklējām mēs paši. Katru rītu no sava dzīvokļa mērojām vairākus kilometrus līdz brigadiera mājām un tad uz darbu. Arī pēc produc- tiem staigājām krietno gaba- lu līdz kantorim un nesapra- šām jautājam viens otram, kāpēc tas viss vajadzīgs. Vai tuvāk nevarējām apmesties?

Izrādījās, ka varējām, bet lūk, kolchoza vadītāji mūs „iegrūda” tieši šīs saimnie- ces rokās tikai tāpēc, ka vi- ņa iepriekš esot zēlojusies, kāpēc viņai nedodot cilvēkus. No tā šīs tas atkritot arī pa- šiem. Jo, lūk, citi ar to ie- dzīvojoties, bet viņai nekā...

— Lai nu tagad mēģina iedzīvoties,—tādas bija agro- nomes domas, bet cietām no visa tikai mēs, talcinieki, un sabiedriskais darbs. Kauns atzīties, bet bija tādas dienas, kad nācās ciešāk sajost vē- derus. Kolchozs acīmredzot knapinājās ar produktiem, lai mūsu saimniece „neiedzīvo- tos”.

Veselas nedēļas laikā ne- viens mūs neievēroja, neviens no kolchoza vadītājiem par mūs neinteresējās un pat lāgā negribēja zināt, cik mēs kuru dienu pastrādājām.

**PIE TAM SASTAPĀM****ARI TĀDUS LAUDIS**

Mūsu saimnieci ir dēls Arvīds. Puisim jau septi- padsmīt gadi, bet tik retu- slinkuma piemēru mūs vēl nebija gadījies redzēt. Vis- tipiskākais slāists un dīķdie- nis. Caurām dienām viņš vā-

ļājās pa gultu un šķiršķīja nez no kādas atkritumu kas- tes izvilktais salkanus romā- nius. Tos viņš bija salas- ōjies tik tālu, ka redzēja ap- kārtējo pasauli pilnīgi aēgār- ni un sapnoja par kaut kā- diem tur bijušiem laikiem, kaut gan par tiem viņam ir gluži tikpat daudz jēgas cik olai par vistu, ja tā varētu salīdzināt. No zīdaipā auti- niem tagad šīs jaunais un veselīgais puisis izķūpojies pavilām nesen. Tad kā gan varēja rasties mūsu laikos šādas neveselīgas vātis uz darbīgo jaužu miesas?

Rodas tādi tāpēc, ka snauž kolchoza partijas un komjau- natnes pirmorganizacijas, pā- rāk vienaldzīgi paši kolchoza saimnieki—kolchoznieki.

Nestrādā te kolchoza akti- vis ar ļaudīm, jo kā gan ci- tādi var izskaidrot to, ka šīs pats jaunais puisis neticīgi klausās, kad mēs stāstām par ciitu mūsu rajona kolchozu lielajiem panākumiem.

Te var dot tikai vienu pa- domu: atjēgties, pamosties no miegainības un vadīt savu saimniecību tā, kā to dara ciiti.

**Redaktore H. JEROFEJEVA**